

מ"ת 51576/03/21 - מדינת ישראל נגד מוחמד זיינב, מוסא זיינב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 51576-03-21 מדינת ישראל נ' זיינב (עצור/אסיר בפיקוח) ואח'

לפני	כבוד השופט שמואל מלמד
מבקשים	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד אפרת שדה
נגד	
משיבים	1. מוחמד זיינב
	ע"י ב"כ עו"ד כבוב
	2. מוסא זיינב
	ע"י ב"כ עו"ד כבהא

החלטה

1. ביום 19.7.21 התקיים בעניינם של המשיבים דיון בראיות לכתב האישום שהוגש כנגדם בעבירת שוד בנסיבות מחמירות (שתי עבירות).

2. על פי עובדות כתב האישום בחלק המבוא - משיב 1 הנו הבעלים הרשום של אופנוע כמפורט בכתב האישום (להלן: "האופנוע"). עובר ליום 1.12.20 החזיק אור נודלמן באופנוע מסוג וספה ספרינט הנושא מספר לוחית רישוי כמפורט בכתב האישום. וביום 21.12.20 או בסמוך לכך, נגנבה לוחית הרישוי ע"י אדם שזהותו אינה ידועה במדויק למאשימה (להלן: "לוחית הרישוי הגנובה"). ומתלונן ג.ג הבעלים הרשום של רכב מסו דייהטסו (להלן: "רכב דייהטסו") ובנוסף מתלוננים א.א ו - ב.ב. שהנם הבעלים של חברות לפריטת שיקים וחשבון הבנק שלהן מנוהל בין השאר בבנק מזרחי טפחות (להלן: "המתלוננים").

להלן העובדות: במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, עובר ליום 31.12.20 קשרו הנאשמים קשר לשדוד את המתלוננים בידעם כי אלו עתידים למשוך סכום כסף מחשבון בנק מזרחי טפחות כמפורט פרטיו בכתב האישום (להלן: "סניף הבנק").

ביום 31.12.20 בשעה 13:22 או בסמוך לכך הגיעו המתלוננים לסניף הבנק כשהם מצוידים בשני תיקי נשיאה וביקשו למשוך מחשבונם של המתלונן כסף מזומן בסך כולל של 3.9 מיליון ₪. באותה העת, בשעה 13:28 או בסמוך לכך ובמטרה לשדוד את המתלוננים, הגיעו הנאשמים לרחוב אלנבי בת"א כשהם רכובים על גבי האופנוע עליו מוצמדת לוחית הרישוי הגנובה, עוטים קסדות, כפפות שחורות ולבושים במעילים של חברת השליחויות וולט.

בסמוך לכך עצרו הנאשמים ליד דוכן פיס ברחוב אלנבי המצוי בסמיכות לסניף הבנק. בשלב זה ירד רוכב האופנוע מעל גבי האופנוע והתיישב בתחנת אוטובוס הממוקמת על רחוב אלנבי ואילו המורכב ישב והמתין על גבי האופנוע.

בהמשך, בפרק זמן של כעשרים דקות המתינו הנאשמים כל אחד במקומו ותצפתו לעבר הכניסה לבנק והמתינו לצאת המתלוננים מהבנק.

בשעה 13:46 או בסמוך לכך יצאו המתלוננים מהבנק. המתלונן א.א. אחז בתיקים אשר הכילו כסף מזומן בסך כולל של 3.9 מיליון שקלים.

בשלב זה משהבחין הרוכב במתלוננים יוצאים מהבנק רץ לעברם, תקף את המתלונן ב.ב. בכך שהלם בראשו באמצעות ידו והפילו על הקרקע. הרוכב נאבק עם המתלונן א.א. וריסס לעברו חומר מדמיע, מסוג פלפל.

בסמוך לכך ובעוד הרוכב תוקף ונאבק במתלוננים, התיישב המורכב על מושב הנהג באופנוע ונסע אל עבר הבנק, במטרה לסייע לרוכב. המורכב ביצע פניית פרסה, שעט עם האופנוע אל עבר המתלונן א.א. פגע בחוזקה בגופו עם חזת האופנוע והעיפו על הקרקע. האופנוע פגע בקיר והמורכב פרק ממנו והותירו במקום.

בסמוך לכך, נטלו הנאשמים את התיקים ובהם הכסף ונמלטו בריצה אל עבר רחוב אחד העם, שם ברמזור עמד רכב הדיהטסו, נהוג ע"י ג.ג. והמתין לחילוף מופע האור ברמזור. והנאשמים ניגשו אל הרכב, פתחו את דלת מושב הנהג, התיזו אל עברו גז מדמיע מסוג פלפל, הוציאו אותו מרכבו בכוח ותחת התנגדותו, השליכו את התיקים אל תוך הרכב, נכנסו לרכב ונמלטו באמצעותו מהמקום בנסיעה פרועה, במהלכה השליכו את אחת הקסדות מחלון הרכב. ובהמשך, בשלב כלשהו, נטשו הנאשמים את רכב הדיהטסו ובסמוך לכך הגיעו לגינת בניין ברחוב מזא"ה בת"א, שם פשטו הנאשמים את מעילי הוולט והותירו אותם במקום, יחד עם אחד מהקסדות אשר שימשה אותם באירוע השוד, שני זוגות כפפות, סכין קפיצית ואקדח אוויר ונמלטו מהמקום.

כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים נגרמו למתלוננים חבלות כמפורט בכתב האישום.

3. המבקשת טענה כי הראיות כנגד המשיבים מבוססות על הודעות המתלוננים, עדי ראיה, סרטוני מצלמות אבטחה ותמונות, דוחות מז"פ, דוחות פעולה של שוטרים, חוות דעת מומחה, מחקרי תקשורת ועוד כמפורט בהרחבה בטיעוניה בכתב. הדגישה כי מדובר בשני מעשי שוד אלימים עד מאוד, בין השאר, באמצעות אופנוע, הרשום בבעלותו של משיב 1, אליו הוצמדה לוחית רישוי גנובה והכל בצהרי היום, אל מול עיני עוברי אורח, בעיבורה של עיר. סך הכסף הנשדד עומד על סכום של 3.9 מיליון ₪. בטיעוניה ציינה כי עבירת השוד כאמור בכתב האישום, הנה פרי תכנון מוקדם, במסגרתו, קשרו המשיבים קשר לשדוד את המתלוננים, א.א. ו- ב.ב. שהינם בעלים של חברות לפריטת שיקים בידעם כי אלו עתידים למשוך סכום כסף, מחשבונם בבנק. ב"כ המבקשת הפנתה לדיסק מצלמות האבטחה של הבנק המתעד את כניסת המתלוננים לבנק ויצאתם מהבנק עם שני תיקים ובהם הכסף שנשדד ובנוסף הפנתה, לדיסק מתכלל מצלמות האבטחה, דיסק ערוך של כלל המצלמות הרלבנטיות. הכולל את כל שלבי מהלך אירוע השוד שנקלטו במצלמות השונות. בעוד המתלוננים מצויים בבנק, הגיעו המשיבים לרחוב אלנבי בתל אביב יפו כשהם רכובים על גבי האופנוע עליו מוצמדת לוחית הרישוי הגנובה, עוטים קסדות, כפפות שחורות ולבושים במעילים של חברת השליחויות וולט. לטענתה מהלך השתלשלות העניינים כמתואר בכתב האישום, מתועד כולו במצלמות האבטחה השונות, ב"כ המבקשת הפנתה לדיסק מצלמות עירייה+ דוח צפייה מפורט, הכולל תמונות

לכידה, לצד רצף תיעוד זמנים רלבנטיים ממצלמת האבטחה. וכן טענה כי נמצאו באופנוע, בין השאר, ת"ז של המשיב 1, מעיל של המשיב 1, עליו אותר דנא של המשיב 1. המשיבים נצפים בשלל מצלמות האבטחה כשהם נוטלים את התיקים [כל אחד תיק] ונמלטים בריצה אל עבר רחוב אחד העם, שם, ברמזור, עמד רכב דייהטסו, נהוג על ידי ג.ג. והמתין לחילוף מופע האור ברמזור. והמשיבים ניגשו לרכב בו ישב אזרח תמים והמום, התיזו לעברו גז מדמיע ומשכו אותו בכוח מרכבו, תחת התנגדותו, השליכו את התיקים אל תוך הרכב, נכנסו לתוכו ונמלטו באמצעותו מהמקום בנסיעה פרועה. ב"כ המבקשת הפנתה גם לעדותו של המתלונן ג.ג. הפנתה לעדותו של עד ראיה אשר חזה באירוע השוד השני ובתקיפת ג.ג. והוצאתו בכוח מרכבו ואף תיעד במצלמתו 18 תמונות מהזירה, בהם נראים המשיבים משליכים התיקים לתוך רכב הדייהטסו, בעוד א.א. מנסה למנוע זאת. בהמשך נצפת בסרטונים קסדה צבע אדום מושלכת מהרכב החוצה, למדרכה סמוכה, שם גם אותרה בהמשך ע"י חוקרי המשטרה ועל הקסדה, בחלק משקף פנימי, אותר דנא. וט.א. של המשיב 2. בהמשך אותרו מעילי הוולט, לצד פרטים נוספים, אשר שימשו את המשיבים במהלך השוד ונצפו בשלל מצלמות האבטחה ובכלל זה, אקדח אוויר, קסדה לבנה מעוטרת בנק' שחורות, זוג כפפות אדיס שחורות ועוד כמפורט בטיעון לראיות בכתב. כאשר על המוצגים כמפורט בטיעוניהם בהרחבה נלקחו דגימות שמותאמות למי מהמשיבים. לאחר אירוע השוד, בעיצומו של הסגר, נמלטו המשיבים ליריחו. ולצד הראיות בדבר הימלטות, עזיבת העיר בה בוצע אירוע השוד, מיד לאחריו, הפנתה לקשרים הטלפונים הנלמדים מדוח זה ולשיח מספרי הטלפון למי מהמשיבים [וכן הפנתה לעדויות שנגבו בעניין זה וכן לתכתובות רבות.

4. ב"כ המשיב 2 טען כי המבקשת סומכת את עיקר טיעוניה על ט.א. של משיב 2 על גבי קסדה וכן בחלקה הפנימי של הקסדה וכן קיומו של ממצא פורנזי בכפפות אשר נטען ששמשו את אחד מהשודדים. ומנגד ב"כ המשיב טוען כי קיומם של ממצאים אלו אינו מוסיף כהוא זה לאשמתו הנטענת של המשיב 2. ב"כ משיב 2 טען כי מאחר ומשיב 2 דודו של משיב 1, הרי שיש לו גישה רציפה לקטנוע ומכר ההסבר לממצאי ד.נ.א. וכן משיב 2 בכל חקירותיו במשטרה לא שמר על זכות השתיקה ומסר הסבר לקיומן של טביעות אצבעותיו על הקסדה. לפיכך לטענתו קיומו של הממצא הפורנזי במקרה דנן כוחו מוגבל לצורך הוכחות הטענה כי בשלב כלשהו משיב 2 חבש את הקסדה הצבעונית. ב"כ משיב 2 מציין כי הדברים אינם מוכחים מאחר ולטענתו הם מסתדרים והגיוניים.

5. בדיון בפניי טען ב"כ משיב 1 כי הוא מצטרף לטיעוני ב"כ משיב 2. ביקש להפנות למזכר שהוצג לבית המשפט בעניין אחרים שנשלחו והמשטרה לא בדקה את אותו קו חקירה. לטענתו בסופו של יום יש רק לבדוק האם המסקנה היחידה שניתן לומר שהמשיבים הם שביצעו את השוד. לטענת ב"כ משיב 1 אין זיהוי. לא ניתן לזהות. ויש קושי ממשי לבוא ולקבוע מסקנה אחת, היפותזה שאין חלופה אחרת שלא ניתן לומר שיש מסקנה אחרת וזו המסקנה היחידה שמתבקשת לאחר עיון בכלל החומר.

דין והכרעה

6. אין מחלוקת בין הצדדים כי אכן בוצע השוד האמור בכתב האישום. השאלה שבמחלוקת היא שאלת זיהוי המשיבים. בעוד המבקשת מסתמכת בראיותיה על העדויות, מצלמות השטח, איכונים, ממצאים פורנזיים המובילים למסקנה אחת סבורים הסגורים כי ניתן לתת פרשנות אחרת לראיות אותן אספה המשטרה. בהעדר מחלוקת לקיומו של השוד, הדיון יתמקד בשאלת הזיהוי בלבד.

7. בחינת קיומן של ראיות לכאורה בשלב הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים אינה בחינה אם להרשיע נאשם או לזכותו, אלא בחינת קיומו של פוטנציאל הרשעה. בחינה זו נעשית בתחילתו של ההליך הפלילי ולא בסופו ומכאן כי עניינה באומדן הסיכוי להרשעה על בסיס הערכת הראיות הגולמיות והמכלול הראייתי הלכאורי כולו.

לאורך הזמן גובשו בפסיקת בית המשפט העליון אמות מידה לבחינת קיומן של ראיות לכאורה בהליך מעצר, כאמור. יפים בהקשר זה דברי בית המשפט העליון בבש"פ 8554/19 סובח נ' מדינת ישראל (31.12.19):

"בהתאם לסעיף 21(ב) לחוק המעצרים, בשלב בו מתבקש מעצר נאשם עד לתום ההליכים נגדו, יבדוק בית המשפט האם הראיות הגולמיות שבידי התביעה מקימות סיכוי סביר להוכחת אשמתו לאחר קיום הליך הוכחות. בשלב המעצר נדרש בית המשפט לבחון האם יש בראיות פוטנציאל להרשעת הנאשם בתום ההליך המשפטי (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 145 (1996)). בית המשפט אינו נדרש בשלב זה לעמוד על משקלן של הראיות ומהימנות העדים, בחינה השמורה להליך העיקרי, אלא עליו לבחון האם קיים סיכוי סביר שעיוודן של הראיות הגולמיות במהלך המשפט יוביל לביסוס אשמת הנאשם מעל לספק סביר (בש"פ 8311/13 אברמוב נ' מדינת ישראל, פסקאות 20-21 (19.12.2013)). אף ראיות נסיבתיות, נפסק, עשויות לבסס תשתית לכאורית למעצר עד תום ההליכים, מקום שהן מצטברות לכדי מסכת ראייתית רצופה שיש בה פוטנציאל להרשעה, ושהסברי הנאשם אינם מחלישים את "התרחיש המפליל" העולה ממנה (בש"פ 3484/14 מדינת ישראל נ' חיימוב (22.5.2014); בש"פ 898/15 עזיז נ' מדינת ישראל (19.2.2015)).

בצד זאת נפסק, כי מקום בו קיים כרסום של ממש בפוטנציאל הראייתי הגלום בראיות בשלב הלכאורי, על בית המשפט לשקול אם להימנע כליל ממעצר או להסתפק בשחרור הנאשם לחלופת מעצר (בש"פ 2607/10 פיניאן נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (18.4.2010); בש"פ 352/11 ברי נ' מדינת ישראל, פסקאות 7 ו-9 (25.1.2011)).

ראו גם בש"פ 4750-21 חמאדה חבשי נ' מדינת ישראל (22/07/21):

"ככלל, עת נדרש בית המשפט לבחון את קיומן של ראיות לכאורה בשלב המעצר, אין צורך בהכרעה כי מכלול הראיות הקיימות יבססו את אשמתו של הנאשם במיוחד לו מעבר לספק סביר. די בבחינה האם חומר הראיות הגולמי מקים תשתית לכאורית המלמדת על סיכוי סביר להרשעת הנאשם בתום ההליך הפלילי (ראו למשל: בש"פ 3409/18 בריל נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 15 (3.6.2018); בש"פ 6339/20 ברזילי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 12 (22.10.2020) (להלן: עניין ברזילי)). בעשותו כן, בית המשפט אינו נדרש לבחינת מהימנות העדים או משקל הראיות, אלא לבחינת חומר החקירה "על פניו" וכוח ההוכחה הפוטנציאלי הטמון בו (ראו: עניין ברזילי, שם; בש"פ 6103/20 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 22 (21.9.2020); בש"פ 8623/15 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 7 (30.12.2015); בש"פ 7923/19 אבו דיב נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 13 (15.12.2019); בש"פ 1597/20 מדינת ישראל נ' אבו סעב, [פורסם בנבו] פסקה 14 (11.3.2020)).

8. לאחר שבית המשפט עיין בחומר החקירה צפה בחומר המתועד אני סבור כי מתקיימות ראיות לכאורה לאירועים המתוארים בכתב האישום. בית המשפט מבקש לציין כי הראיות הן ראיות נסיבתיות. ככל שהראיות הנסיבתיות

וההסבר של התביעה הוא הגיוני, סביר ותואם את הראיות בתיק החקירה הנטל להראות כי הראיות הנסיבותיות יכולות להצביע על הסבר אחר עובר לנאשם להטיל ספק בנרטיב של המאשימה. אסקור להלן את עיקרי התשתית הראייתית הלכאורית לכתב האישום ולאחר מכן אנמק מסקנתי.

9. על מנת להבין את האירוע צריך לדעת כי קיימות באירוע מספר זירות. הזירה הראשונה היא זירת שוד הכסף. הזירה השניה היא במהלך מנוסת השודדים המקום בו וגנבו באלימות את רכב המילוט. בהמשך יש זירה נוספת בו נטשו את הרכב הגנוב והשליכו חפצים שונים ששימשו אותם לצורך השוד.

10. ראיות פורנזיות

במהלך בריחת הקטנוע ממקום השוד דווח למשטרה שנראה קטנוע פגע במספר אנשים הקטנוע ננטש בסמוך לרחוב אחד העם מאחורי בית הכנסת יצאו עם רכב קטן שחור. שוטרים שהגיעו למקום עקבו אחר דרך המנוסה של שני האנשים. השוטרים אספו חפצים הקשורים לשוד על פי תיאור עדים שראו את השלכת הפריטים, בהמשך השוטרים הגיעו לזירה נוספת על פי קריאת אנשים מקום בו ננטש רכב שנגנב ובה נמצאו פריטי לבוש נוספים. מפריטים אלו נלקחו דגימות ובצעו בדיקות פורנזיות.

א. מעיל וולט נמצא דנ"א של המשיב 1.

ב. כפפה נמצא דנ"א של המשיב 2 ושל המתלונן.

ג. פייה בקסדה המשיב 2.

לגבי הדנ"א נבדקו מקורות משפחתיים אחרים של המשיבים אולם לא נמצאה התאמה. בדגימות בהם נמצאה התאמה היא נאמדת באחד ליותר ממיליארד פרטים.

ד. טביעת אצבע ממשקף פנימי קסדה שנתפסה של המשיב 2.

ה. טביעת אצבע צד אחורי של טלפון שנתפס בזירה המשיב 1.

ו. טביעת אצבע מהקטנוע של המשיב 1 ושל אדם בשם אליאס אשקר.

הראיות הפורנזיות הן ראיות בעלות משקל רב בהליך הפלילי שכן הן מדייקות את זהות מבצע העברה. המשיבים סרבו במהלך החקירה להתייחס לראיות אלו המשיב 1 שתק לחלוטין בהתייחס לראיות אלו. המשיב 2 לא השיב לעניין טען כי המשטרה מתנכלת לו ולא נותנת לו לחיות, אין שום התייחסות עניינית של המשיב לראיות תגובתו לראיות כמוה כהתעלמות.

11. צפיתי בסרטוני האירוע. לא ניתן לזהות את המשיבים מתוך הסרטונים. אכן ניתן כדברי ב"כ המבקשת לראות כי יש הבדלי גובה בין המשיבים דבר שניתן היה לראות גם באולם בית המשפט, אולם מעבר לכך לא ניתן לקבוע קביעה נוספת לעניין הזהוי, כיוון שמהלך כל הסרטונים המשיבים לא הורידו את הקסדות מהראש. יחד עם זאת ניתן לקבוע

כי החפצים ששימשו את המשיבים במסגרת ביצוע העבירה כמו הקסדות, מעילי וולט כפי שהם נצפים בסרטונים, הם חפצים שנתפסו בהמשך בזירות השונות של ביצוע העבירה. לכך יש להוסיף עדויות של עדי ראיה שראו את השודדים עם פרטי לבוש כפי שניתן לראות בסרטונים. יש לציין את הודעתו של רן גוטמן (הזירה שלישית) ששמע רעש בחצר ביתו ברח' מזאה 15 תל אביב. העד יצא ראה "שני צעירים גברים עם מבטא ערבי" הוא הראה להם איך יוצאים מהחצר לאחר שהלכו ראה שהשאירו 2 מעילי וולט קסדות וכפפות.

12. בקטנוע של מבצעי השוד נתפסו מוצגים ת.ז. של המשיב 1, כסף בסכום גבוהה, מפתחות, טלפון. עוד בתיק ראיות לכך שלוחית הזיהוי של הקטנוע בו בוצעה השוד הוחלפה עם לוחית זיהוי גנובה של קטנוע אחר. הקטנוע שבאמצעותו בוצע השוד שייך למשיב 1.

13. הודעות בנות הזוג של המשיבים- דריה בוריסוב בת הזוג של המשיב 1 וסימה מלכה בת הזוג של המשיב 2. שתיהן היו עם המשיבים ביריחו לאחר אירוע השוד. בנות הזוג לא מסרו הודעה המסבכת את המשיבים. אולם ניתן לקבוע בצורה מפורשת כי ההסברים שלהן לתרשומות שהיו בטלפונים שלהם עם המשיבים ואם אחרים יוצרת חשד כבד למעורבות המשיבים באירוע. לדוגמא נמצא בטלפון של דריה שליחה של פרסום באתר חדשותי על האירוע לא ניתן הסבר ברור מדוע נשלח. הירידה ליריחו בצורה מהירה ולא ברורה. אינה מקבלת הסבר בהודעת בנות הזוג. סימה מלכה כלל אינה מוכנה להתייחס ודריה בוריסוב מוסרת גרסה לא ברורה ומעורפלת, כלל לא ברור נסיבות הנסיעה ליריחו מגרסתן של בנות הזוג. הדבר במיוחד לא ברור נוכח טענת בת הזוג של המשיב 1 כי רבה איתו בגלל שלא הגיע לחגוג איתה את הסילבסטר ואז ללא הסבר היא נוסעת ליריחו. הטענה של המשיבים כי ירדו לנפוש ביריחו אינה מקבלת שום חיזוק מהודעות אלו ההפך הדבר נראה יותר כבריחה מאשר נופש כאשר דריה מספרת כי לא יצאה מה "וילה" כל הימים שהייתה שם כיוון שפחדה. חוסר היכולת של בנות הזוג למסור הסבר פשוט ותמים מדוע נסעו ליריחו מעידה על קושי בגרסה כי מדובר באמת בנופש.

14. גרסת המשיב 1 לאירוע

א. הודעת המשיב 1 מיום 08.02.21 שעה 08.44 - יש סתירות מרובות. נסע ליריחו ב 20.12 או 24.12 בשורה 182. בהמשך טוען כי יצא ליריחו ב- 22.12 או 24.12 למטרת נופש שורה 167. בהמשך טוען כי נסע ליריחו ב- 25 או 26 לדצמבר שורה 362. הודעה זו של המשיב 1 סותרת להודעת בת זוגו, וכן הודעה של חברת בת זוגו שהיה ביפו במועדים אלו וכן הודעת אחיו אמיר אחיו של המשיב 1 שראה אותו ביום השוד הודעה מיום 04.01.21 שעה 13.44. הטענה כי היה בנופש נוגדת את טענתו כי היה חולה קורונה ביריחו הודעת המשיב 1 מיום 08.02.21 שעה 08.44.

דבר נוסף תמוה, בהודעה זו הוא מסביר כי הוא משאיר את המפתח באופנוע וכל יפו נוסעים באופנוע בשורה 264 להודעה אחרת שלו בתיק אחר מיום 13.12.20 מספר כי רק הוא ואחיו רוכבים על הקטנוע עימו בוצע השוד.

טענה נוספת הנסתרת בראיות היא טענה שלו כי הוא לא מדבר עם המשיב 2 שורה 397 להודעה ואף טען כי לא היה עם המשיב ביריחו. זאת בניגוד להודעת המשיב 2 שטען כי הוא כן מדבר עם המשיב 1 הודעת המשיב 2 מיום 10.02.21 שעה 14.10 - בשורה 166 אומר שהוא והמשיב 1 משפחה "אין דבר כזה כשלא

מדברים, אנחנו משפחה." והודעת בת הזוג של המשיב 1 כי היה בריחו ביחד עם המשיב 2.

הטענה האחרונה שהיא לא ברורה ולא ניתן לה הסבר מספק היא ההסבר של המשיב כי היה במלון על חשבון חבר בשם רוי שהוא אינו יכול למסור פרטים שלו טלפון או דרך להגיע אליו.

ב. הודעת המשיב 1 מיום 09.02.21 שעה 12.33 מרבית החקירה שותק משיב לשאלות לא מהותיות.

ג. הודעת המשיב 1 מיום 10.02.21 שעה 12.37 המשיב שותק כל החקירה.

ד. הודעת המשיב 1 מיום 14.02.21 שעה 14.23 - שותק.

ה. הודעת המשיב 1 מיום 16.02.21 שעה 11.30 - שותק.

ו. הודעת המשיב 1 מיום 18.02.21 שעה 15.54 - שותק.

15. גרסת המשיב 2:

א. הודעת המשיב 2 מיום 08.02.21 שעה 13.30 - החקירה מופסקת עוד בטרם החלה עקב צורך בטיפול רפואי.

ב. הודעת המשיב 2 מיום 10.02.21 שעה 14.10 - בשורה 200 "אני לא נסעתי ליריחו, לא יודע על מה אתה מדבר". זאת בניגוד לראיות המצויות בתיק של הודעת בת הזוג של המשיב 1 שהוא היה ביריחו אומר שהוא מסרב לענות לעניין בחקירה טוען שלא עשה את השוד אולם לא משיב שום דבר ענייני בקשר לאירועים כולל היותו ביריחו.

ג. הודעת המשיב 2 מיום 11.02.21 שעה 14.43 לא משיב לשאלות החוקר.

ד. הודעת המשיב 2 מיום 16.02.21 שעה 13.36 לא משיב לשאלות החוקר.

ה. הודעת המשיב 2 מיום 18.02.21 שעה 16.09 לא משיב לשאלות החוקר.

16. קיימים בתיק ראיות היוצרות חשד כנגד המשיבים הקשורות בתכתובות ברשתות בין המשיב 1 לבת זוגו וכן תכתובות בין אחיו של המשיב וחברותיה של בת הזוג של המשיב 1 לבת הזוג. כמו מעברי מידע בין בנות הזוג של המשיבים אם אחרים לגבי מעצר בעקבות השוד. התכתובות ברשות החברתיות מהוות נדבך נוסף המהווים ראיות נסיבתיות. אולם המשיבים לא הציגו שום הסבר חלופי לתכנים אלו ובשלב הנוכחי הדבר פועל כנגדם.

17. התיק כולו בנוי על ראיות נסיבתיות כפי שציינתי בתחילת הדיון בראיות המאשימה. לאחר סקירת הראיות לעניין הזהו, אני סבור כי המשיבים בשלב זה לא הציגו גרסה חלופית לראיות הנסיבתיות שיסבירו את הממצאים שנמצאו כנגדם. ההפך ההתנהגות המחשידה שלהם וחוסר שיתוף הפעולה מהווים חיזוקים לראיות המאשימה. הראיות עמוד 7

הקיימות בתיק מביאות למסקנה כי מי שביצע את השוד הוא המשיבים. יצוין שהמשיבים לא רק שלא נתנו שום הסבר לראיות שהוטחו בהם בחרו לשתוק. זכותם של המשיבים הוא לשתוק אולם הדבר אינו יכול לפעול לטובתם בשעה שקיימות ראיות המסבכות אותם בעבירה המיוחסת להם על פי הנרטיב של המאשימה. הדברים של המשיבים הם כה אבסורדים שלדוגמא המשיב 1 מספר שהיה חולה קורונה ביריחו הודעת המשיב 1 מיום 08.02.21 שעה 08.44 שורה 122. אם כך המצב מדוע לא נבדק וכיצד יודע כי חלה בקורונה אם לא נבדק כפי שטען בהודעה. מדוע שהיה במקום עם המשיב 2 ועם בנות זוגם. אין תשובות לדברים אלו ההפך יש אבסורד לא מוסבר בגרסה של המשיבים. העדר הסבר להתכתבויות ברשתות החברתיות בשלב הזה פועל כנגד המשיבים, יש בהתכתבויות דברים שמעידים על מעורבות המשיבים באירוע ובהעדר הסבר מצד המשיבים הרי שהדבר מחזק את ראיות המאשימה. הטענה של ההגנה כי בכל הפרטים שנמצאו בהם ד.נ.א של המשיבים הם פרטים ניידים אין בה לתת מענה לראיות הקיימות. לא מדובר בנייר עיתון או שקית פלסטיק שיכול והמשיבים נגעו בהם בצורה אקראית שהם פרטים ניידים העוברים מיד ליד. מדובר בפרטים ספציפיים בעלי ערך כלכלי רב שעל פי הסרטונים שימשו את השודדים והם לא פרטים שהיו אמורים להגיע אליהם הד.נ.א של המשיבים כמו הכפפות או המעילים. בהעדר הסבר הדבר פועל לחובת המשיבים. הסבר המשיב 1 לעובדה כי הקטנוע שלו משמש את כל יפו למרות שהוא השאיר בקטנוע שלו את התז. שלו כסף רב ואת הטלפון שלו וכן דיווח של אחיו של המשיב 1 כי הקטנוע נגנב מבלי שהמשיב 1 יודע על כך נראה כגרסה תמוהה בלשון המעטה ולא הגיונית, בהעדר הסבר המניח את הדעת להתנהלות לא סבירה היא עומדת לחובת המשיבים. ב"כ המשיבים טענו כי המשטרה ירתה את החצים ואז סימנה את העיגולים סביבם. איני סבור כי יש בטענה זו ממש. הראיות המחשידות כנגד אחרים כפי שטענו הסנגורים אינם ספציפיים ואין בהם ראיות המכוונות לאדם אחר שביצע את העבירות. מעיון בתיק החקירה אני סבור כי לשלב הנוכחי של הדיון יש למבקשת די ראיות ברמת סבירות מספקת להרשעה. בנסיבות אלו אני קובע כי מתקיימות ראיות לכאורה בענינם של המשיבים.

18. לענין טענות ב"כ המשיבים כי יש מספר פרופילים של דנ"א על המוצגים. בחוות הדעת נכתב כי בחומר שנדגם נמצאו תערובת פרופילים, המלמדת כי הדגימה מכילה חומר דנ"א של שני פרטים לפחות. עם זאת, נכתב כי הסבירות שקיים עוד אדם העונה על אותו פרופיל דנ"א היא אחת מתוך מיליארד איש. חוות דעת הובילוני למסקנה כי די בשלב זה של ההליך כדי שראיית הדנ"א תיזקף לחובתם של המשיבים, בכך תקום תשתית ראייתית להוכחת אשמתם ומעצרים עד תום ההליכים במסגרת איזוק אלקטרוני המתנהלים נגדם בנוגע לעבירת השוד בה הם מואשמים אמנם, העובדה כי נמצאה תערובת פרופילים במוצגים מעלה תהיות, אולם, דין תהיות אלה להתברר בהליך המרכזי, ואין בהן כדי להביא למסקנה כי קיים ספק ממשי בדבר קבילות או משקלה של ראייה זו. (ראו בש"פ 1061/14 זהר שחר נ' מדינת ישראל סעיף 17 להחלטה)

19. נוכח המעשים המיוחסים למשיבים המתאפיינים בתכנון, תעוזה, שימוש באלימות חמורה במטרה להביא לתוצאות קטלניות, גניבת סכום כסף גדול מאד בטבורה של עיר ללא מורה, הרי שמתקיימת עילת מעצר משום מסוכנות בהתאם לסעיפים 21(א)(1)(ב) ו- 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים. למשיב 1 עבר פלילי בעבירות אלימות מחזק את המסוכנות הנשקפת מהמשיב 1.

20. במסגרת ההליכים המשיבים נעצרו באיזוק אלקטרוני. ב"כ המשיבים יודיעו לבית המשפט האם לנוכח ההחלטה הנוכחית הם מבקשים לקיים את הדיון הקבוע ליום 18.08.21 או שהם מבקשים לבטל את הדיון וכל צד ישקול עמדתו להמשך ההליכים בתיק. ככל שהצדדים מבקשים לבטל את הדיון הקבוע יודיעו על כך לבית המשפט עד ליום

15.08.21 שעה 14.00.

21. מזכירות נא להודיע לצדדים תוכן ההחלטה.

ניתנה היום, א' אלול תשפ"א, 09 אוגוסט 2021, בהעדר
הצדדים.